

fulgte Schema, at de have indgivet en Beregning over Contoirhold, som beløber sig til 10,803 Rbd. mere end forhen. Mit Forslag gaaer altsaa ikke ud paa en saa betydelig Besparelse; men Grunden, hvorfor jeg har søgt at undgaae Alders-Tillæg, er den, at jeg derved især har taget Hensyn til ogsaa at undgaae Alders-Tillæg i andre Classer og navnlig ved Lovværket; thi der har Alders-Tillægget en ganske anden Betydning, idet samme efter Udskaffet vel beløber sig til circa 30,000 Rbd. Jeg er saaledes ganske enig i, at Amtsforvalterne er den Classe af Embedsmænd, som man bør lønne anstændigt, og det gaaer mit Forslag ogsaa ud paa; men jeg troer virkelig, naar man betragter denne Sag noget nøiere, og betragter, hvad Forhold Lønningerne staae i til Dypperbørselen, da var det vist ikke afveien, om denne Sag blev prøvet af et Udvalg; thi, som Sagen stiller sig for mig, saa bør vistnok Antallet af Amtsforvalterne betydeligt indskrænktes, da der jo gives Districter, hvor kun 210 Skatteydere betale deres Skatter directe til Amtstuen, og de øvrige 1,923 Skatteydere i Districtet betale til Godseierne; disse sidste Skatter ere jo incasserede, og det kan vist ikke nægtes, at Godseierne ligesaavel kunne sende dem til Finantsministeriet som til Amtstuen, og det er unægtelig meget kostbart for Staten at lønne en Mand med 2000 Rbd. for at modtage Skatter af 210 Skatteydere. Jeg troer saaledes, at man godt kunde indskrænke disse Embeder til omtrent $\frac{2}{3}$ af hvad de nu ere. Jeg overseer langt fra ikke, at Yderne derved faae længere til Amtstuen; men det synes mig dog ikke var forbunden med saa betydelige Ulemper, saafremt der i de enkelte Tilfælde, hvor Skatteyderne fik betydeligt længere Vej til Amtstuen end forhen, da paalagdes den vedkommende Amtsforvalter at møde i nærmeste Kjøbstad to Gange aarlig, for at modtage Skatter. Det er mig ogsaa bekjendt, at et Andragende fra Skive har for en Tid siden cireuleret i min Valgfreds, og, saavidt mig bekjendt, gik den ud paa at ansøge Justitsministeriet om at faae Amtstuen i Viborg deelt, og det Halve flyttet til Skive; men det er dog et Spørgsmaal, om man ikke lettere opnaaer Hensigten paa den Maade, at Amtsforvalterne mødte

paa saadanne langt fraliggende Steder to Gange aarlig, for at modtage Skatter. Jeg skulde ikke have noget imod, om et saadant Forslag kom frem ved Sagens 3die Læsning. Men affect herfra kan det vist ikke nægtes, at, som Sagen nu staaer, er det meget besværligt for Yderne efter de Regler, som ere befalede i Forordningen af 8de Juli 1840 § 9, som har forandret de tidligere Bestemmelser i Forordningen af 18de Marts 1720 og 30te Januar 1793 derhen, at det er paalagt Amtsforvalterne at indkalde Bøgerne længe for Pengene, under hvilke Omstændigheder Yderne kunne dicteres Mulkter af 16 $\frac{1}{2}$ for Huusmænd, og 48 $\frac{1}{2}$ for Møllere, Kromænd og dem, som have over 1 Td. Hartkorn, og 4 Rbd. for Godseiere; det er ganske vist en stor Byrde for Skatteyderne og især for dem, som have en lang Vej, saaledes at reise først med Bøgerne og siden med Pengene, uden nogenstomhelst Nødvendighed, og jeg synes ogsaa, det er forudsat i Slutningen af samme Paragraph, at det ikke er Kongens Billie, at Yderne skulle reise 2 Gange; det heder nemlig: „Iligesom Kongen forventer, at Dypperbørsels-Bejtjentene, hvor Omstændighederne nogenlunde gjøre det muligt, sørge for, at Skatterne og Afgifterne kunne modtages til samme Tid, som Beløbet indføres i Dwitteringsbøgerne“.

Formanden: Jeg maa gjøre den ærede Rigsdagsmand opmærksom paa, at jeg ikke troer, at denne Gjensidighed staaer i Forbindelse med de foreliggende Paragrapher.

Morgaard: Ja, det var blot en ganske kort Bemærkning, som jeg tillod mig, som staaer i Forbindelse med det Spørgsmaal, jeg vilde gjøre Finantsministeren.

Formanden: Jeg troer virkelig ikke, at dette Spørgsmaal om, hvorledes Skatteoppebørselen skal foretages, staaer i saa nær Forbindelse med det Foreliggende, at Forhandlingerne kunne gaae videre.

Morgaard: Ja, jeg vilde blot rette det Spørgsmaal til den ærede Finantsminister, om han ikke har paataenkt ad den administrative Vej at ordne det derhen, at Skatteyderne ikke for Fremtiden, saaledes som nu er Tilfældet, først skal sende Bøgerne og siden Pengene? I Tilfælde skal jeg forbeholde mig, maaffter ved